

DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii Valeriu Doagă, Nicolae Craiu, Victor Burduh, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Ivan Țugui, reprezentant al debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice”, în proces de insolvabilitate,

în cauza civilă la cererea înaintată de reprezentantul debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvabilitate, Ivan Țugui, cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea înaintată de reprezentantul debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvabilitate, Ivan Țugui, cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2007, Societatea pe acțiuni „Moldagrotehnica” a depus în instanța de judecată cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SA „Orhagroservice”, invocând drept temei incapacitatea debitorului de a-și onora obligațiunile de plată în mărime de 45218,17 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 05 septembrie 2007, cererea introductivă a fost admisă spre examinare și în scopul prevenirii modificărilor stării bunurilor debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolvabilitate s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 35 din Legea insolvabilității, iar, în calitate de administrator provizoriu a fost numit Vitalie Colun.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 noiembrie 2007 acțiunea a fost admisă și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SA „Orhagroservice”, a fost numit în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate a SA „Orhagroservice”, Vitalie Colun, licența seria A MMII nr. 020746 din 27 martie 2006, a fost stabilită data adunării de raportare și a adunării de validare a mărimii creanțelor, au fost obligați creditorii să depună creanțele sale la Curtea de Apel Economică pînă la data adunării de validare și să precizeze neîntârziat bunurile din masa debitoare asupra cărora dețin un drept prioritar precum și temeiul acestui drept.

La 13 mai 2014, reprezentantul debitorului SA „Orhagroservice”, în proces de insolvabilitate, Țugui Ivan, a înaintat instanței de insolvabilitate cerere privind confirmarea planului procedurii de restructurare, solicitând aprobarea planului de

redresare și reeșalonare a datoriilor întreprinderii și graficul de restituire a creanțelor SA „Orhagroservice”.

În motivarea cererii a indicat că, din 15 noiembrie 2007 a fost inițiată procedura de insolvență față de SA „Orhagroservice”. Până în prezent au fost efectuate mai multe încercări de a vinde patrimoniul întreprinderii pentru restituirea creanțelor creditorilor dar, fără succes.

A menționat că din anul 2007 patrimoniul întreprinderii și anume bunul imobil din s. Pelivan, r-nul Orhei și terenul aferent acestui bun este conservat și nu este valorificat din punct de vedere economic pe parcursul a 5 ani de zile.

La fel, a menționat că, a fost întocmit planul de redresare și continuare a activității SA „Orhagroservice” și graficul de achitare a creanțelor întreprinderii.

A enunțat că SA „Orhagroservice” nu are datorii față de bugetul național, ce îi dă posibilitate să activeze normal, fără a fi întreprinse acțiuni din partea organelor de control de stopare a activității întreprinderii.

A susținut că, numai prin valorificarea patrimoniului întreprinderii va fi posibil de achitat cu creanțele creditorilor întreprinderii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 a fost destituit Gheorghe Ciobanu din funcția de administrator al insolvenței al SA „Orhagroservice”, în proces de insolvență, a fost desemnat în calitate de administrator al insolvenței al SA „Orhagroservice”, în proces de insolvență, Ambrosi Tudor, deținătorul autorizației nr. 76 din 14 ianuarie 2015, a fost obligat Gheorghe Ciobanu să transmită în termen de 2 săptămâni noului administrator al insolvenței toate documentele pe care acesta le deține în legătură cu îndeplinirea funcției de administrator al insolvenței al SA „Orhagroservice”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2017 s-au admis cererile înaintate de administratorul insolvenței al SA „Orhagroservice”, Ambrosi Tudor privind demisia din funcția de administrator al SA „Orhagroservice” și cererea înaintată de creditorul SA „Finconbank” privind numirea din oficiu de către instanța de insolvență a unui administrator al insolvenței a SA „Orhagroservice”, a fost aprobată demisia lui Ambrosi Tudor din funcția de administrator al insolvenței a SA „Orhagroservice” și a fost desemnat în mod aleatoriu în calitate de administrator al insolvenței al SA „Orhagroservice”, administratorul autorizat Grecul Mihail, deținătorul autorizației nr. 32 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2017 a fost respinsă cererea înaintată de reprezentantul debitorului SA „Orhagroservice”, în proces de insolvență, Țugui Ivan, privind confirmarea planului procedurii de restructurare.

La 02 mai 2018 Ivan Țugui, reprezentant al debitorului SA „Orhagroservice”, în proces de insolvență, a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a invocat că nu este de acord cu motivele instanței de insolvență expuse în hotărârea contestată privind respingerea cererii despre confirmarea planului de restructurare, deoarece în cadrul procesului privind insolvența SA „Orhagroservice” a fost constituit un comitet al creditorilor,

care ulterior a fost reales. Necătând la aceasta, în ședința în care s-a hotărât asupra planului de restructurare comitetul creditorilor nu a fost audiat. Mai mult ca atât, la această ședință a creditorilor nici măcar nu a fost citat, prin aceasta instanța de fond a încălcat prevederile art. 204 al Legii insolvenței.

Astfel, indică că pricina a fost judecată în lipsa unui participant la proces – comitetul creditorilor SA „Orhagroservice” în proces de insolvență, căruia nu i s-a comunicat despre data, ora și locul ședinței, eroare ce nu poate fi corectată în instanța de recurs și care invocă restituirea cauzei spre judecare.

Consideră că prin neînștiințarea comitetului creditorilor despre ședința de judecată și judecarea cauzei în absența sa, a fost încălcat dreptul membrilor comitetului creditorilor și dreptul creditorilor la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană.

Nu este întemeiat argumentul instanței cu referire la faptul că adunarea creditorilor putea să voteze confirmarea procedurii de restructurare doar la adunarea de raportare, cu referire la articolul respectiv al actualei Legi a insolvenței, or, încă în 2009, în modul prevăzut de Legea insolvenței precedentă, a fost convocată adunarea creditorilor ce urma să se expună în privința planului de restructurare. Dat fiind faptul că, președintele adunării creditorilor nu a semnat procesul-verbal al adunării, prin decizia Curții Supreme de Justiție s-a constatat faptul că acest proces-verbal este nul ca act juridic și nu produce efecte juridice, însă necătând la aceasta, prima instanță și-a motivat soluția de respingere a propunerii de aprobare a planului de restructurare, inclusiv și pe rezultatele la acea adunare. Astfel, instanța de fond și-a motivat soluția pe un înscris care este nul ca act juridic și nu produce efecte juridice.

Consideră că instanța de fond a indicat eronat că după anul 2009 nu ar fi avut loc vreo adunare, la care să fie pusă în discuție propunerea de aprobare a planului de restructurare. Indică că această propunere a fost aprobată la adunarea creditorilor din 17 septembrie 2015, care îndată, a fost expediată instanței de insolvență pentru confirmarea planului de restructurare, însă a fost judecată abia în anul 2017. În așa situație nu este clar ce anume a judecat instanța, dacă unica hotărâre a adunării creditorilor de confirmarea planului de restructurare, propusă spre examinare instanței este anume cea din 17 septembrie 2015.

La fel, consideră neîntemeiată referirea instanței de insolvență la rezultatele adunării creditorilor din 01 noiembrie 2017. În primul rând, obiect al examinării judecătorești au fost rezultatele adunării creditorilor din 17 septembrie 2015, nu a celei din 01 noiembrie 2017, fapt ce rezultă din aceea că judecarea propunerii de aprobare a planului de restructurare a început cu mult până la 01 noiembrie 2017. În al doilea rând, Legea insolvenței descrie clar procedura aprobării planului de restructurare, în care după votarea planului de creditori, asupra lui se expune instanța de insolvență. Astfel, după ce propunerea de aprobare a procedurii de restructurare a ajuns la examinarea instanței, adunarea creditorilor nu mai este în drept să se expună asupra ei. Deci, la 01 noiembrie 2017, dat fiind faptul că această propunere se examina de instanță, adunarea creditorilor nu era în drept să mai pună încă odată la vot această propunere. În al treilea rând, adunarea din 01 noiembrie 2017 s-a petrecut cu multiple și grave încălcări și procesul verbal al ei a fost în termen contestat. Până în prezent instanța de insolvență nu a început să judece această contestație. Consideră că până la

judicarea contestației împotriva procesului-verbal din 01 noiembrie 2017, instanța nu era în drept să se refere la rezultatele votării din acea ședință.

În orice caz, instanța nu era în drept să-și examineze soluția pe rezultatele votării din 01 noiembrie 2017, dat fiind faptul că obiect al cercetării judecătorești erau rezultatele hotărârii a unei alte adunări și că procesul-verbal al adunării creditorilor din 01 noiembrie 2017 a fost contestat în termen.

Instanța de fond a indicat că nu ar fi surse financiare pentru implementarea planului de restructurare, limitându-se la reiterarea în acest sens a argumentelor administratorului insolvenței. Totodată, instanța nu a motivat cu nimic din ce considerente respinge înscrisurile probatorii care au fost anexate de recurent din care rezultă că sunt surse financiare pentru aprobarea planului de restructurare.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Materialele cauzei atestă faptul că hotărârea Curții de Apel Chișinău este emisă la 13 noiembrie 2017. Curtea de Apel Chișinău la 23 martie 2018 a expediat părților copia hotărârii redactate, însă din actele cauzei nu rezultă cu certitudine data recepționării hotărârii redactate de către recurent.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Ivan Țugui, reprezentant al debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice”, în proces de insolvență, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege și îndreptat împotriva unei hotărâri care se supune recursului.

La 17 mai 2018 în adresa administratorului insolvenței Mihai Grecu și a Comitetului creditorilor SA „Orhagroservice” a fost expediată copia recursului declarat de către Ivan Țugui, reprezentant al debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice”, în proces de insolvență cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 29 mai 2018 administratorul insolvenței SRL „Orhagroservice”, în procedura falimentului, Mihail Grecul și SA „Fincombank” au depus referințe prin care au solicitat respingerea recursului declarat de către Ivan Țugui, reprezentant al debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice”, în proces de insolvență, cu menținerea hotărârii instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea hotărârii instanței de insolvență și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvență, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 prevede că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 5 alin. (5) lit. i) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sunt confirmarea planului procedurii de restructurare sau, după caz, de lichidare după votarea lui de către creditorii.

Conform art. 114 alin. (5), (7) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, la adunarea de raportare, creditorii pun în discuție raportul administratorului insolvenței și adoptă, în modul stabilit la art.57, una din următoarele hotărâri: de intentare a procedurii de restructurare a debitorului; de intentare a procedurii falimentului. În cazul în care adunarea creditorilor de raportare hotărăște restructurarea debitorului, hotărârea se confirmă în cel mult 5 zile de către instanța de insolvență, care, prin încheiere motivată, dispune intentarea procedurii de restructurare și stabilește un termen, de cel mult 30 de zile de la emiterea încheierii, de propunere a planului procedurii de restructurare.

Conform art. 202 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, examinarea chestiunii acceptării planului procedurii de restructurare a debitorului ține de competența exclusivă a adunării creditorilor. Fiecare clasă de creditorii cu drept de vot votează separat planul procedurii de restructurare. Se consideră acceptat de către o clasă de creditorii planul procedurii de restructurare votat de majoritatea lor care dețin mai mult de jumătate din valoarea creanțelor clasei respective. Adunarea creditorilor are dreptul să adopte una din următoarele hotărâri: de acceptare a planului procedurii de restructurare; de respingere a planului procedurii de restructurare și de inițiere a procedurii falimentului. Planul procedurii de restructurare acceptat de adunarea creditorilor se prezintă de administratorul insolvenței instanței de insolvență în cel mult 5 zile de la data adunării de votare. Planul procedurii de restructurare poate fi modificat până la adunarea de votare.

Iar, conform art. 203 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, se consideră acceptat planul procedurii de restructurare în cadrul unei clase de creditorii chiar și fără votul majorității dacă: creditorii acestei clase nu sînt defavorizați prin plan în comparație cu situația în care s-ar fi aflat în lipsa lui; majoritatea claselor de creditorii participante la votare au acceptat planul în modul corespunzător.

Reieșind din prevederile art. 204 alin. (1), (2), (4), (5) din Legea insolvenței, după acceptare de către creditorii și debitor, planul procedurii de restructurare trebuie să fie confirmat de către instanța de insolvență. Pînă la confirmarea planului procedurii de restructurare, instanța de insolvență audiază administratorul insolvenței, comitetul creditorilor, dacă a fost desemnat, și debitorul. La data stabilită, planul procedurii de restructurare va fi confirmat de către instanța de insolvență dacă sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: cel puțin jumătate plus una din clasele de creditorii acceptă ori consideră că acceptă planul; în cazul existenței a doar două clase, planul se consideră acceptat dacă clasa I mai mare valoare totală a creanțelor l-a acceptat; fiecare clasă de creditorii defavorizată care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan. Tratament corect și echitabil există atunci cînd sînt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: nici o clasă și nici o creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decît ar primi în caz de faliment; nici o clasă și nici o creanță a unei clase nu primesc mai mult decît valoarea creanței; în cazul în care o clasă de creditorii

defavorizată respinge planul, nici o clasă de creditori cu creanțe de rang inferior clasei defavorizate neacceptate, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la alin. (2) art. 191, nu primește mai mult decât ar primi în caz de faliment.

Conform art. 205 lit. c), d) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, instanța de insolvență poate să nu aprobe hotărârea adunării creditorilor și să nu confirme planul procedurii de restructurare dacă lichiditățile debitorului depășesc vădit creanțele creditorilor incluși în tabelul creanțelor validate, sau planul conține date fictive sau cu eroare flagrantă.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că, la 13 mai 2014, de către reprezentantul creditorului SA „Orhagroservice”, în proces de insolvență, Țugui Ivan, a fost prezentat planul procedurii de restructurare a debitorului SA „Orhagroservice”, în proces de insolvență, fiind solicitată aprobarea planului de redresare și reeșalonare a datoriilor întreprinderii și graficul de restituire a creanțelor SA „Orhagroservice”.

Astfel, Colegiul reține că, planul procedurii de restructurare urmează a fi propus după etapa discuției raportului administratorului insolvenței în cadrul adunării de raportare a creditorilor debitorului.

Din actele cauzei mai rezultă că, la 04 septembrie 2015 de o parte din creditori a fost convocată adunarea creditorilor SA „Orhagroservice” pe ordinea de zi a căreia a fost pusă întrebarea privind desfășurarea de mai departe a procesului de insolvență, aceasta însă nu a avut loc din lipsa cvorumului, iar la 17 septembrie 2015 a avut loc adunarea repetată a creditorilor SA „Orhagroservice” în proces de insolvență, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței. În ordinea de zi a adunării a fost inclusă spre discuție derularea în continuare a procesului de insolvență față de SA „Orgagroservice”, aprobarea sau respingerea procedurii planului (procedura de restructurare).

La fel, conform procesului verbal al adunării creditorilor SA „Orhagroservice”, în proces de insolvență, din 17 septembrie 2015, s-a votat cu 13 voturi pentru și 1 voturi contra propunerii lui Țugui Ivan privind aplicarea față de debitorul SA „Orhagroservice” a procedurii de restructurare, astfel s-a votat pentru acceptarea planului de restructurare propus de Țugui Ivan.

Însă, instanța de insolvență a indicat eronat în hotărârea contestată, că după anul 2009 nu ar fi avut loc vreo adunare (în afară de cea din 01 noiembrie 2017), la care să fie pusă în discuție și discutată propunerea de aprobare a planului de restructurare. Totodată, această propunere a fost aprobată la adunare creditorilor din 17 septembrie 2015, care îndată a fost expediată instanței de judecată pentru confirmarea planului de restructurare, dar a fost judecată abia în anul 2017.

Deci, din conținutul hotărârii, în special din mențiunea că după anul 2009, până la 01 septembrie 2017 nu a avut loc o adunare în privința aprobării procedurii de restructurare, rezultă că în privința propunerii adunării creditorilor din 17 septembrie 2015 privind aprobarea planului de restructurare, instanța de insolvență nici nu s-a pronunțat.

În așa situație, Colegiul reține că nu este clar ce anume a examinat instanța de insolvență, dacă unica hotărâre a adunării creditorilor de confirmare a planului de restructurare, propusă spre examinare instanței, este anume cea din 17 septembrie 2015.

La fel, Colegiul consideră că este pripită și concluzia instanței de insolvență cu privire la rezultatele adunării creditorilor din 01 noiembrie 2017, deoarece obiect al examinării, în cazul din speță, după cum susține recurentul, constituie rezultatele adunării creditorilor din 17 septembrie 2015, nu a celei din 01 noiembrie 2017.

Tot aici, instanța de recurs reține ca Legea insolvenței prevede clar procedura aprobării planului de restructurare, în care după votarea planului de creditori, asupra lui se expune instanța de insolvență. Astfel, după ce propunerea de aprobare a procedurii de restructurare a ajuns la examinarea instanței, adunarea creditorilor nu mai este în drept să se expună asupra ei. Deci, la 01 noiembrie 2017, dat fiind faptul că această propunere se examina de instanță, adunarea creditorilor nu era în drept să mai pună încă odată la vot această propunere.

Or, conform cererii depuse de reprezentantul debitorului, SA „Orhagroservice”, Ivan Țugui, a solicitat instanței de insolvență la 13 mai 2014 de a aproba planul de readresare și reeșalonare a datoriilor întreprinderii și graficul de restituire a creanțelor SA „Orhagroservice”, anexând la cerere planul de readresare și reeșalonare a datoriilor întreprinderii și procesul verbal al ședinței Comitetului creditorilor din 05 mai 2014, care lipsește de la actele cauzei.

Mai mult, instanța de insolvență și-a motivat hotărârea de respingere a cererii reprezentantului debitorului privind confirmarea planului procedurii de restructurare bazându-se pe procesul verbal al adunării creditorilor din 01 noiembrie 2017, care, la fel, lipsește de la actele cauzei.

Din această perspectivă, se impune a fi verificat în ce măsură sunt îndeplinite cumulativ condițiile pentru confirmarea planului de restructurare și dacă acesta nu conține date incorecte ce se referă la existența masei debitoare a SA „Orhagroservice”, ținându-se cont în acest sens de prevederile art.39 a Legii insolvenței, care stabilește că masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvență, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că la soluționarea prezentei cereri se evidențiază și necesitatea stabilirii dacă prin Planul procedurii de restructurare propus spre confirmare a fost stabilit tratament corect și echitabil pentru fiecare creanță și clasă de creditori, or, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica cele menționate.

Respectiv, în aceste condiții instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica data Adunării creditorilor la care a fost acceptat Planul procedurii de restructurare a debitorului, cât și legalitatea hotărârii adoptate în acest sens, odată ce probele pe care își întemeiază concluzia prima instanță lipsesc de la actele cauzei, iar procesul verbal al adunării creditorilor din 17 septembrie 2015 a fost anexat de către recurent la cererea de recurs.

În raport de considerentele expuse, sintetizând, Colegiul apreciază că instanța de insolvență nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce necesită a fi stabilite la examinarea cererii administratorului cu privire la confirmarea Planului procedurii de restructurare, respectiv hotărârea recurată la caz nu are putere de convingere, fapt ce contravine prevederilor art. 239 CPC, în conformitate cu care legalitatea și temeinicia hotărârii presupune prin sine

lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz, în coroborare cu cadrul legal aplicabil speței.

Pe cale de consecință și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care î-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În cauză, însă, se constată că soluția primei instanțe nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Având în vedere cele de mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa hotărârea instanței de insolvabilitate și a trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

La rejudecarea cauzei, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ivan Țugui, reprezentant al debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice”, în proces de insolvabilitate.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea înaintată de reprezentantul debitorului societatea pe acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvabilitate, Ivan Țugui, cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Valeriu Doagă

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Iurie Bejenaru